

FORMAREA STATULUI NAȚIONAL UNITAR ROMÂN **(prezentare interactivă)**

AUTOR:
Prof. Niculiță Paul-Robert
(LICEUL TEHNOLOGIC "ION GHICA" OLTENIȚA)

Urmăriți indicațiile din partea de jos a diapozitivelor, dând click pe butoanele de tip săgeată sau pe alte elemente grafice indicate.

Click pe săgeată

Contextul intern și internațional

EUROPA ÎN ANUL 1914.

Dă Click pe săgeată

Contextul intern și internațional

Intrarea României în Primul Război Mondial, în vara anului 1916, alături de Antanta, a urmărit realizarea deplinei unități naționale prin unirea cu Vechiul Regat a Transilvaniei și Bucovinei, străvechi teritorii locuite de români. Luptele din anii 1916-1917 au pus în lumină cu multă putere durabilitatea sentimentului național și convingerea că se apropia ziua împlinirii marelui act al unirii tuturor românilor.

În ciuda impunerii păcii umilitoare de la București, din 1918, și a prezenței trupelor străine pe o mare parte a teritoriului național, România, redusă teritorial la Moldova, prin retragerea armatei și autorităților, continua să existe ca stat de sine stătător. În condițiile în care, în 1918, pe fronturile de luptă Puterile Centrale înregistrau înfrângeri categorice, imperiile multinaționale, și, în primul rând, Austro-Ungaria, s-au prăbușit sub acțiunea unui avânt revoluționar de proporții, popoarele aflate sub dominație străină dorind să-și decidă singure soarta.

EUROPA ÎN ANUL 1914.

Dă Click pe săgeată

Contextul intern și internațional

Paralel cu lupta politico-diplomatică și militară a României pentru supraviețuire, s-a desfășurat lupta românilor din provinciile aflate sub stăpânire străină pentru libertate națională. Aceștia au hotărât, într-un cadru democratic reprezentat de adunările populare și printr-o consultare largă a maselor populare, să se unească cu țara. Deplasarea armatei române în provincii s-a făcut doar la chemarea organelor reprezentative ale populației românești și numai atunci când hotărârea unanim aprobată a populației majoritare a fost pusă în pericol de către vreo posibilă intervenție armată străină. Se încheia, astfel, un proces legic prin care românii s-au reunit în limitele unui și aceluiași stat național.

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

Dați **click** pe teritoriul României dinainte de Primul Război Mondial.

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

Dați **click** pe provinciile românești, în ordinea unirii lor cu România .

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

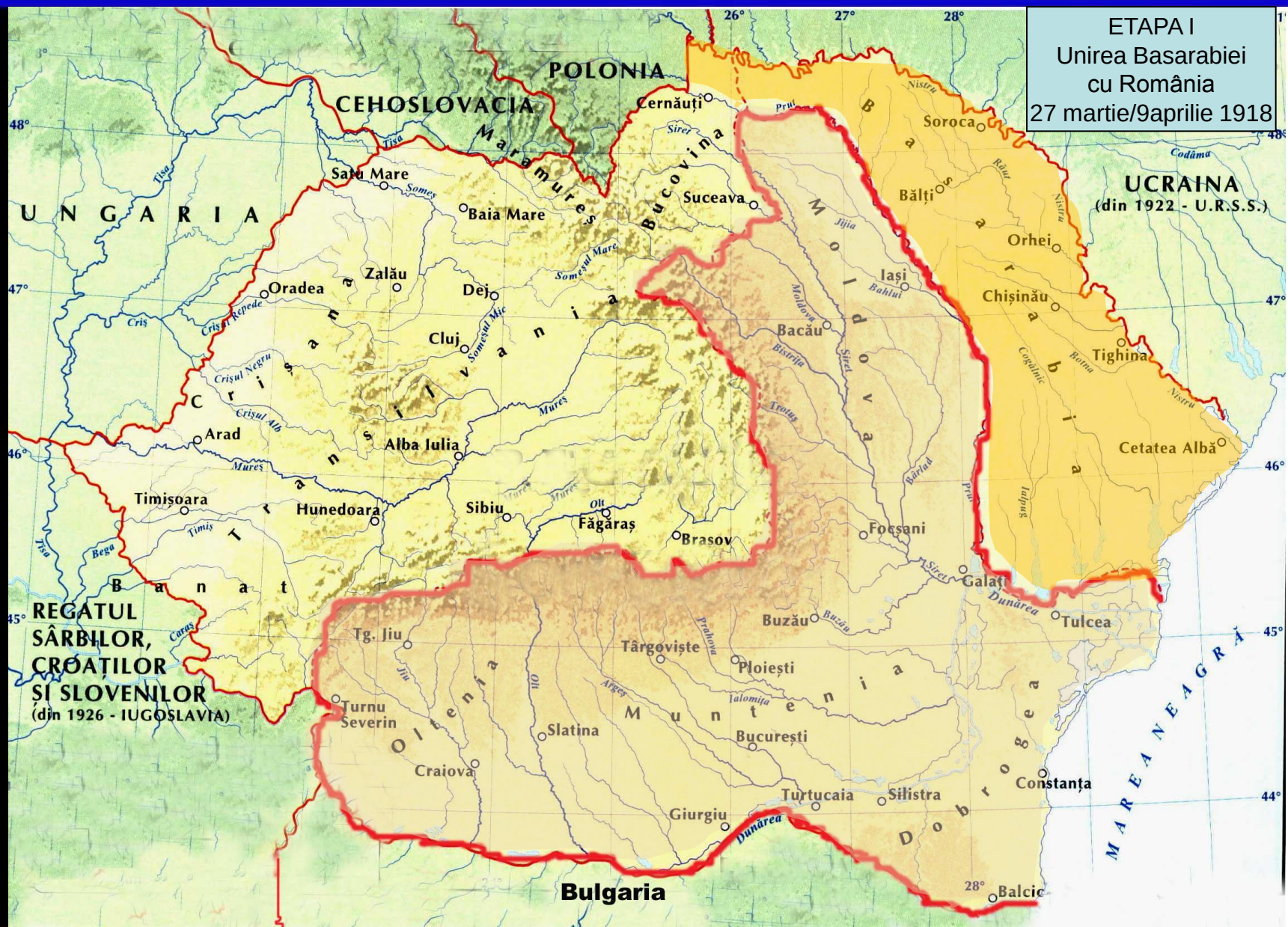
GREȘIT

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

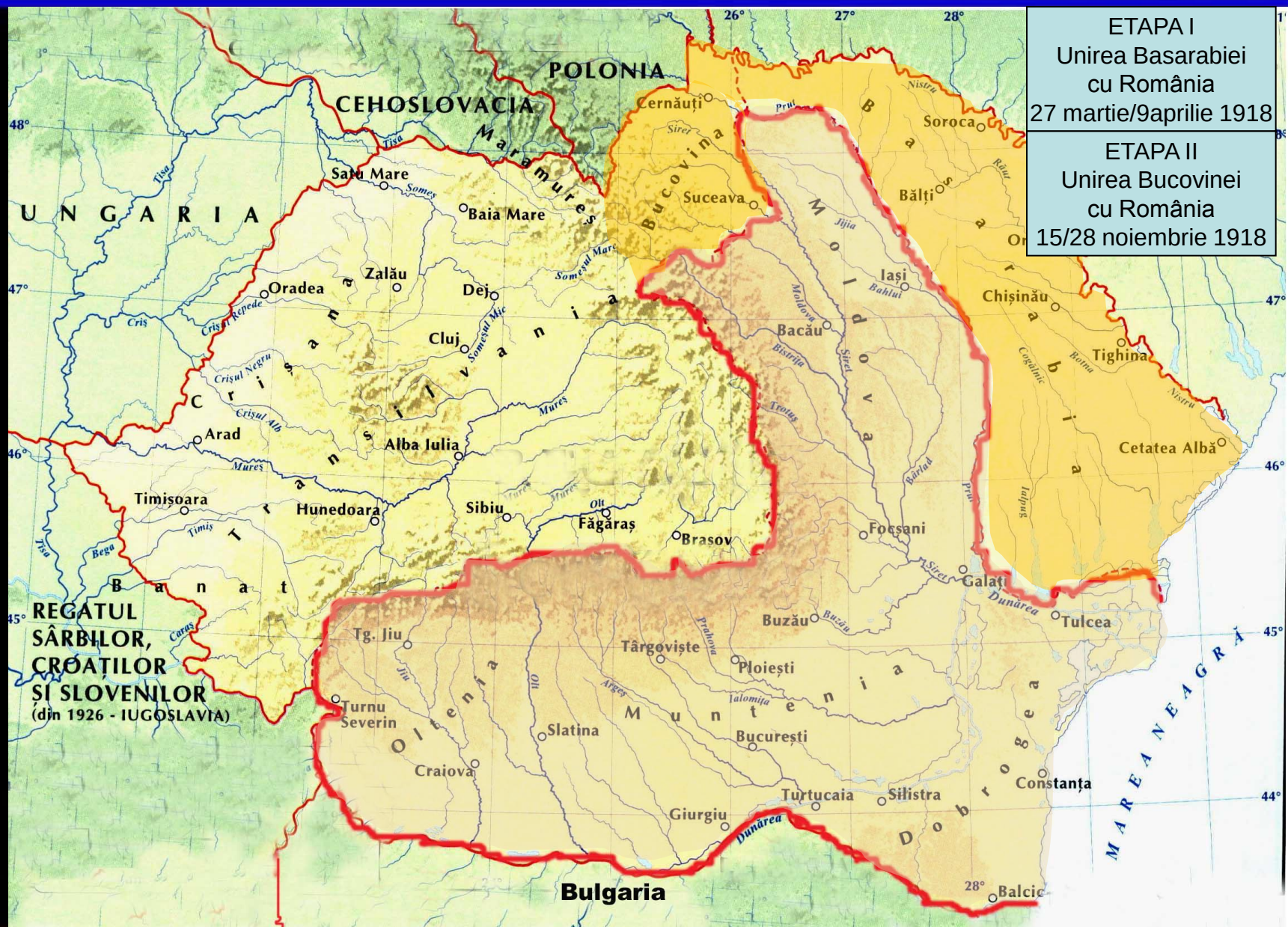
GREȘIT

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

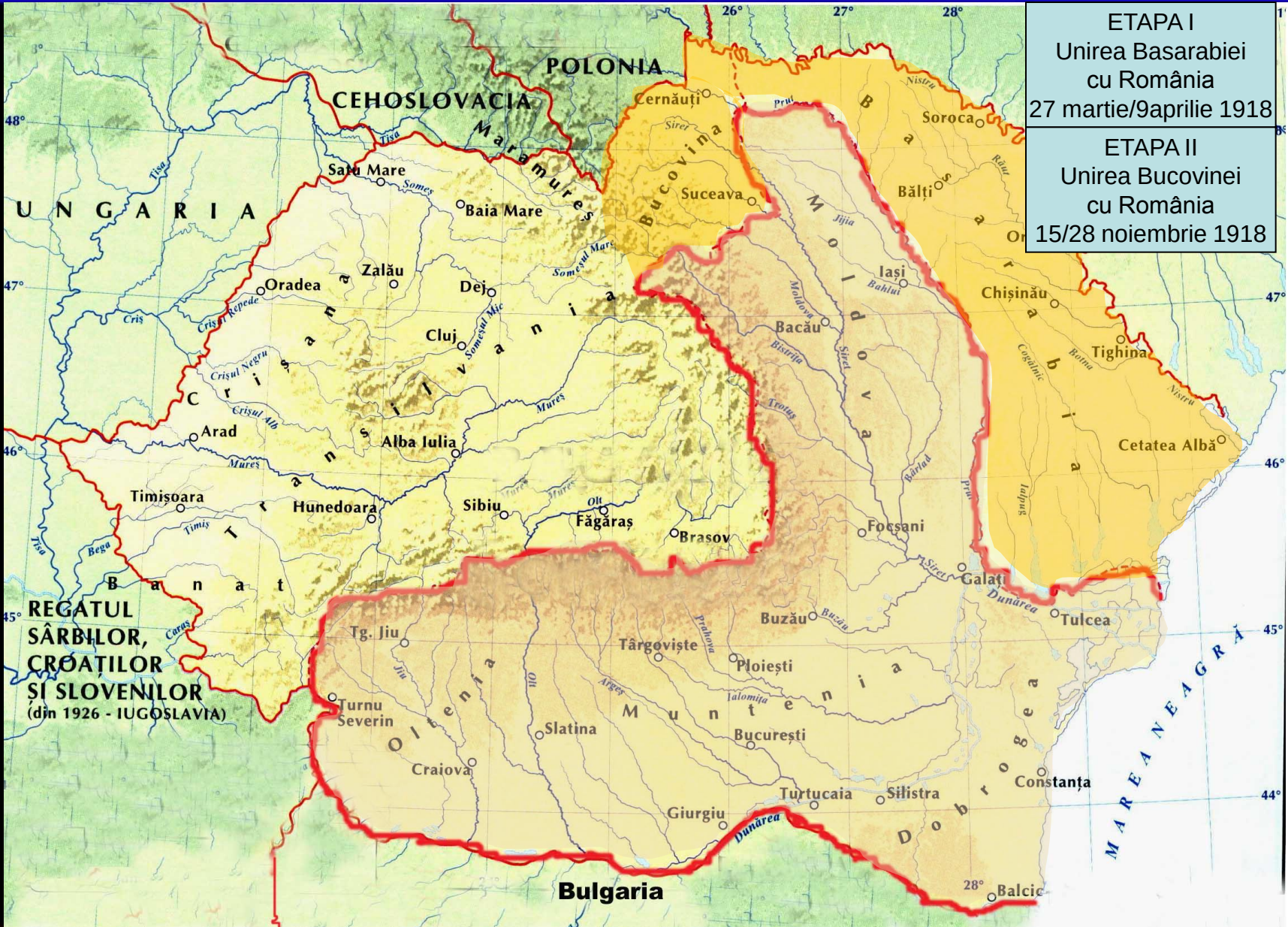

Dați **click** pe următoarea provincie unită cu România .

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

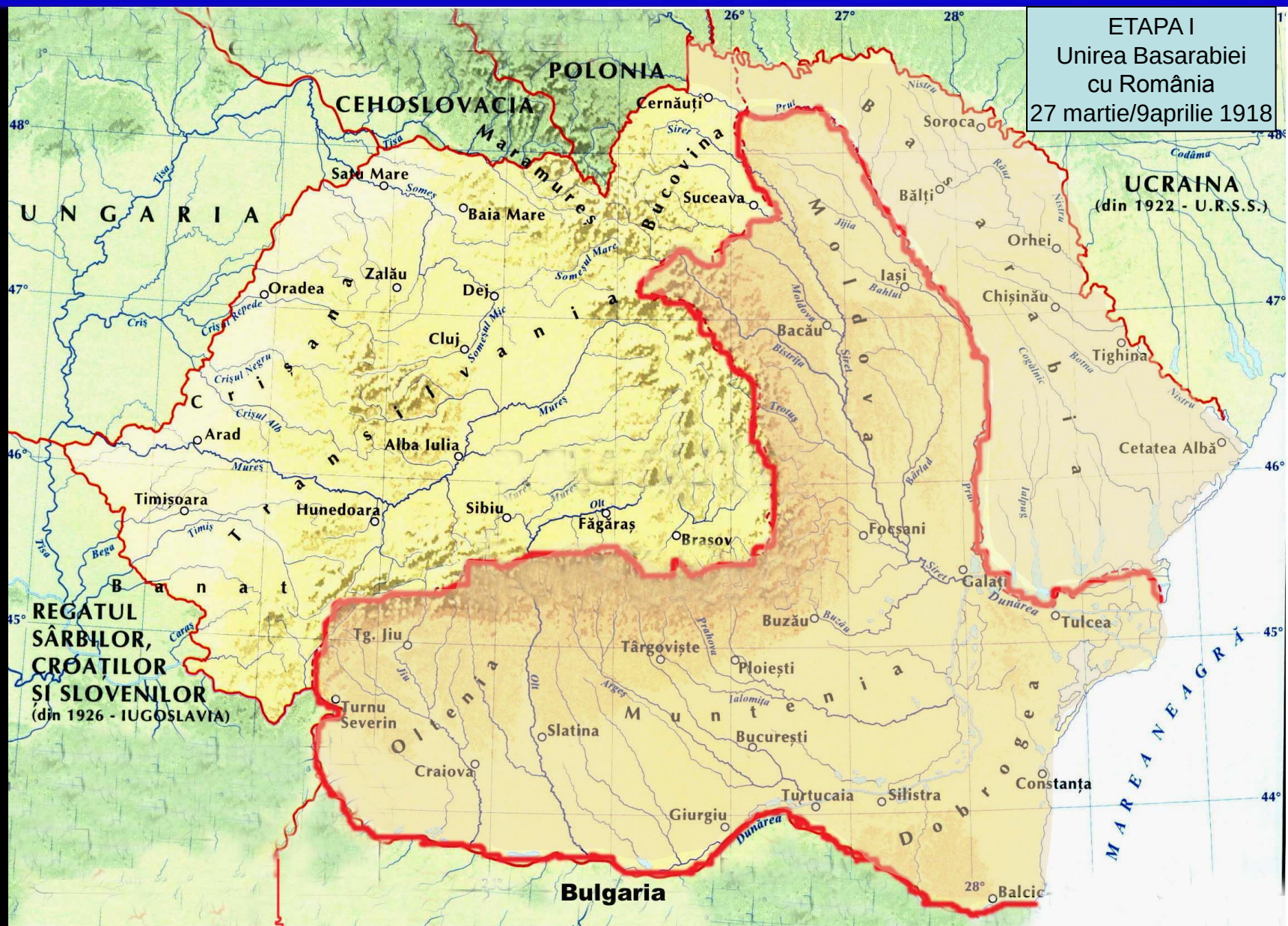

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

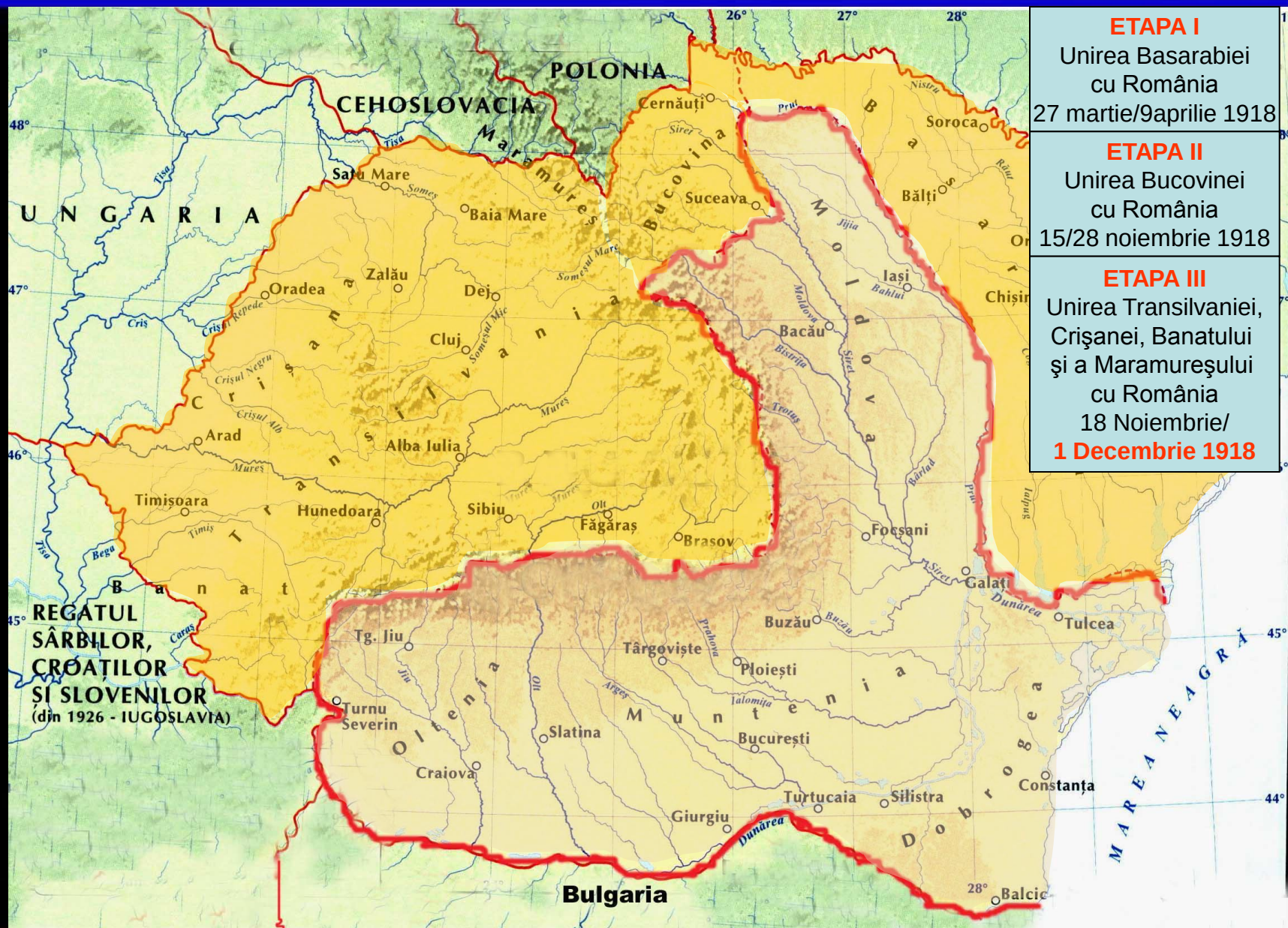
Dați **click** pe următoarea provincie unită cu România .

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

GREȘIT

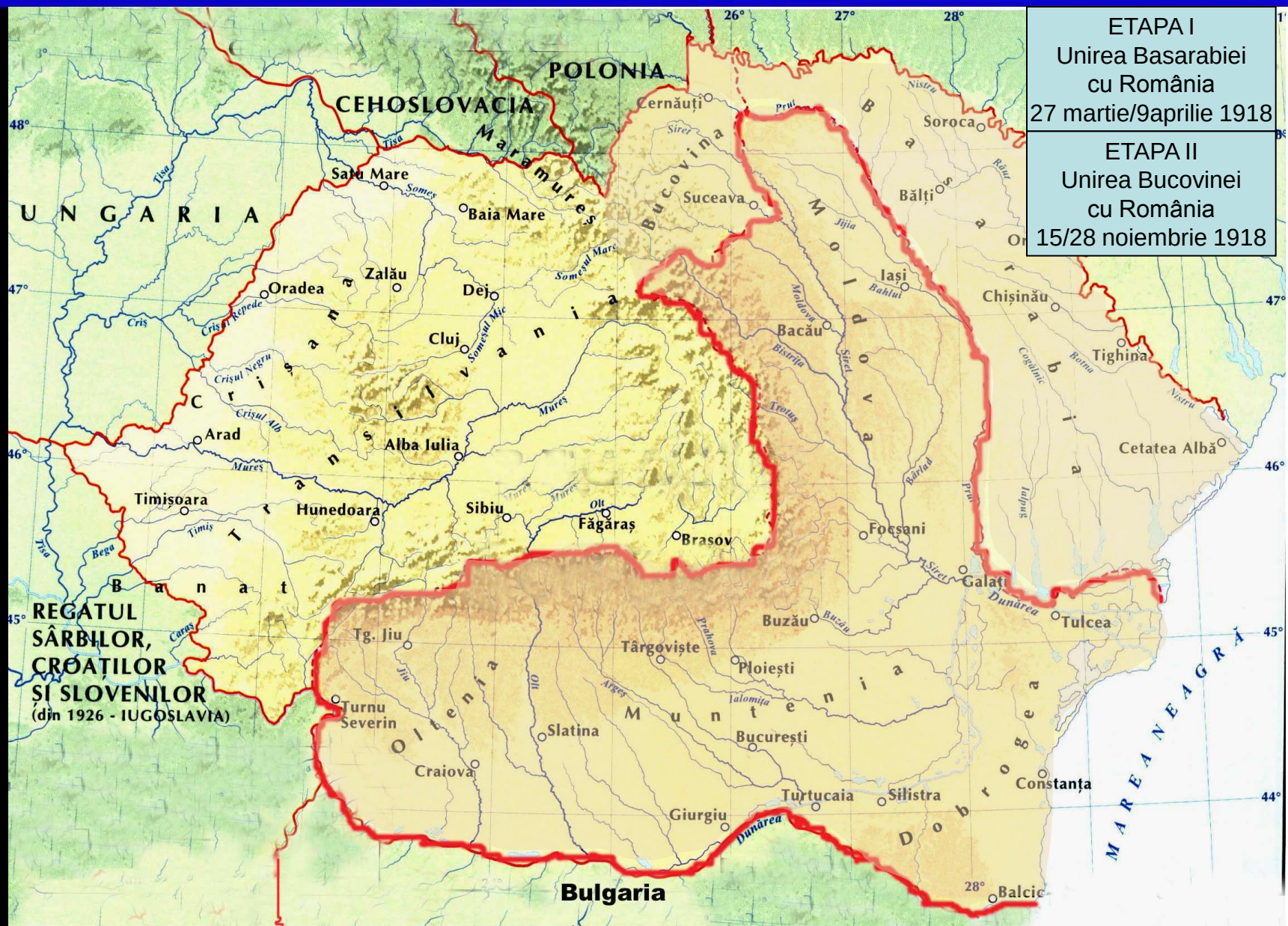
Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

Afișează România la 1 DECEMBRIE 1918.

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

ETAPA I
Unirea Basarabiei
cu România
27 martie/9 aprilie 1918

ETAPA II
Unirea Bucovinei
cu România
15/28 noiembrie 1918

GREȘIT

Formarea statului național unitar român – aspecte teritoriale

Continuă

Formarea statului național unitar român

Unirea Basarabiei cu România

Prima provincie care s-a unit cu patria-mamă a fost Basarabia. Contextul internațional în care a survenit acest fapt a fost dezmembrarea Imperiului Rusiei, după revoluția bolșevică din 25 oct./7 nov. 1917 și proclamarea de către V.I. Lenin a principiului autodeterminării Popoarelor până la despărțirea de statul multinațional în care au fost înglobate.

Unirea Basarabiei cu România (27 martie / 9 aprilie 1918)

Dă Click pe săgeată

Prăbușirea Imperiului Rusiei (1917) și formarea U.R.S.S. (1922)

Dați [click](#) pe țara indicată cu bulina roșie pentru a descoperi modificările teritoriale.

Prăbușirea Imperiului Rusiei (1917) și formarea U.R.S.S. (1922)

IMPERIUL RUSIEI se destramă ca stat multinațional în anul 1917.

Pe ruinele sale iau naștere mai multe state independente, cel mai important fiind **RUSIA SOVIETICĂ**.

Prăbușirea Imperiului Rusiei (1917) și formarea U.R.S.S. (1922)

În 1922, prin unirea Rusiei, Bielorusiei, Ucrainei și Kazahstanului se formează

**UNIUNEA REPUBLICILOR
SOVIETICE SOCIALISTE (U.R.S.S.)**

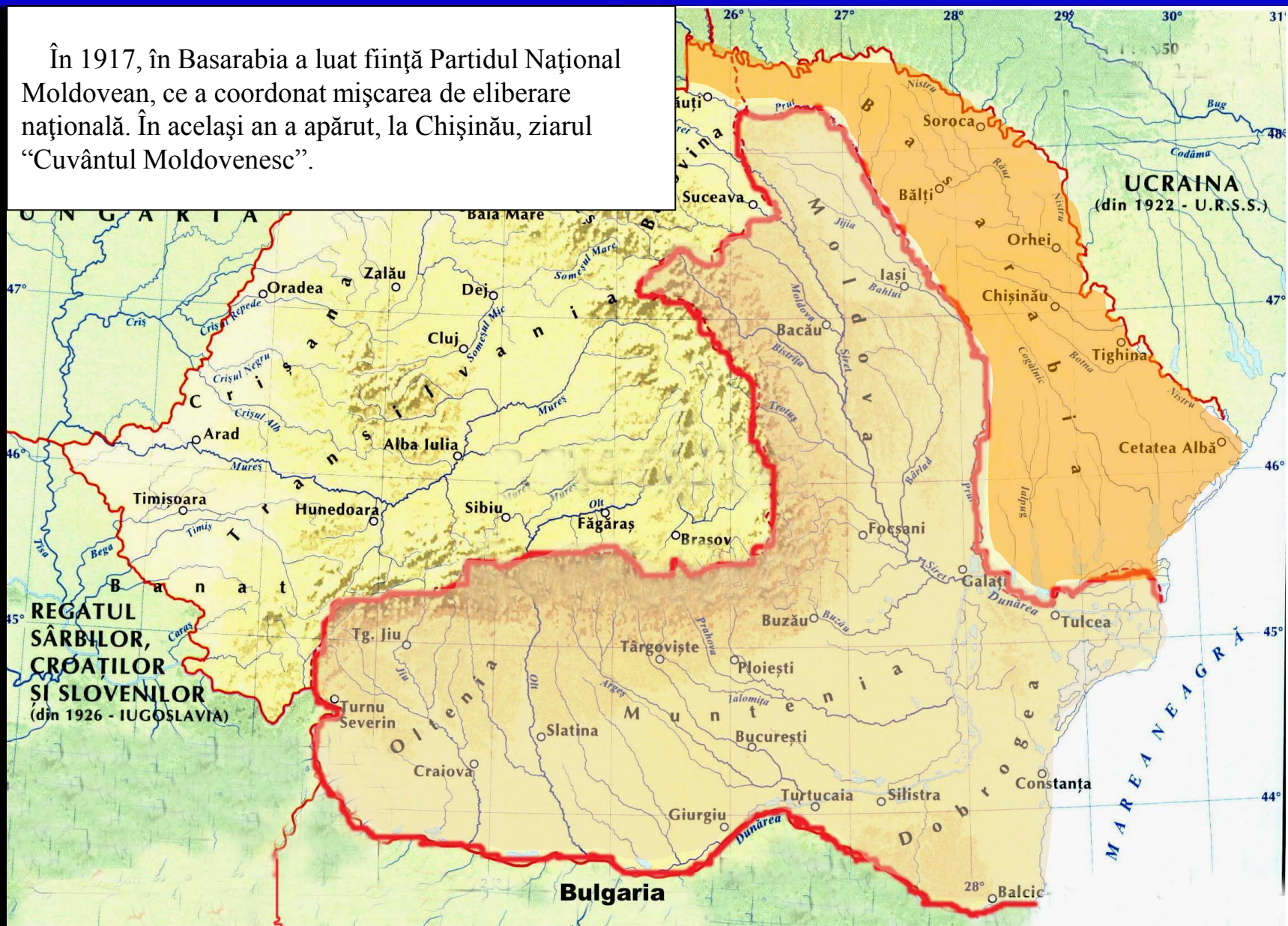

Prăbușirea Imperiului Rusiei (1917) și formarea U.R.S.S. (1922)

Unirea Basarabiei cu România

În 1917, în Basarabia a luat ființă Partidul Național Moldovean, ce a coordonat mișcarea de eliberare națională. În același an a apărut, la Chișinău, ziarul “Cuvântul Moldovenesc”.

Unirea Basarabiei cu România (27 martie / 9 aprilie 1918)

Dă Click pe săgeată

Unirea Basarabiei cu România

Ioan Incuț

Cu prilejul *Congresului ostașilor moldoveni* de la Chișinău, din 25 sept./ 8 oct. 1917, s-a constituit un organ reprezentativ numit Sfatul țării. Ca for conducător al său a fost format *Consiliul Directorilor*. Acesta a anunțat autonomia Basarabiei. Președinte al său a fost ales Ioan Incuț. În condițiile primejdiei reprezentate de pretențiile Ucrainei de a anexa teritoriul dintre Prut și Nistru și folosindu-se de prevederile Declarației drepturilor popoarelor din Rusia, în decembrie 1917 s-a proclamat *Republica Democratică Moldovenească*. Tulburările provocate de bolșevici în Moldova, în condițiile destrămării unităților militare ruse o dată cu preluarea puterii de către bolșevici în Rusia, au creat noi agitații în Basarabia. Consiliul Directorilor a cerut sprijinul armatei române, care a pătruns, în aceste condiții, în provincie. La 13/ 26 ian. 1918, guvernul Rusiei Sovietice a întrerupt, prin urmare, relațiile diplomatice cu România.

În ianuarie 1918 și-a proclamat independența Ucraina. Complet izolată, Republica Moldovenească și-a Proclamat, la rândul său, la 4 februarie 1918, independența. La 27 martie/ 9 aprilie 1918, *Sfatul țării*, care cuprindea reprezentanți ai tuturor naționalităților – 138 deputați – a adoptat, cu majoritate de voturi, *hotărârea Basarabiei* de a se uni cu România.

**“În numele Poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară:
Republica Democratică Moldovenească (Basarabia)
(...) ruptă de către Rusia acum o sută și mai bine de ani
din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și al
dreptului de neam, pe baza principiului ca popoarele
singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru
totdeauna se unește cu mama sa România.”**

Unirea Bucovinei cu România

Desfășurarea primei conflagrații mondiale a adâncit și criza de structură a regimului dualist austro-ungar și a impus rezolvarea situației provinciilor locuite de către români, și anume, Bucovina și Transilvania.

Bucovina a fost teatru de război, numeroși tineri fiind înrolați în armata austro-ungară, ceea ce a agravat suferințele locuitorilor săi. Totodată ea a constituit un subiect al planurilor Vienei în încercarea de reorganizare a Imperiului pe baze federale. Lupta națională s-a radicalizat în provincie, în condițiile înfrângerilor suferite de Puterile Centrale. Numeroși ostași români din fosta armată austro-ungară, căzuți prizonieri în Rusia, s-au înrolat în detașamente de voluntari care susțineau lupta pentru unitate națională. La 27 mai/ 8 iunie 1917 a sosit la Iași primul detașament de voluntari transilvăneni și bucovineni.

Unirea Bucovinei cu România (15/28 noiembrie 1918)

Dă Click pe săgeată

Prăbușirea Imperiului Austro-Ungar

Situația românilor din Bucovina s-a înrăutățit în toamna anului 1918, când Austro-Ungaria, practic, se prăbușise. Se vehicula teza anexării de către Habsburgi, ca o ultimă soluție de salvare, a Bucovinei la Galiția, în timp ce Ucraina ridica pretenții de stăpânire asupra provinciei românești și amenința cu intervenția armată.

Dați [click](#) pe țara indicată cu bulina roșie pentru a descoperi modificările teritoriale.

Prăbușirea Imperiului Austro-Ungar

AUSTRO-UNGARIA se prăbușește.
Pe ruinele sale se formează
următoarele state:

AUSTRIA

UNGARIA

CEHOSLOVACIA

REGATUL SÂRBO-
CROATO-SLOVEN
(din 1929 – IUGOSLAVIA)

Situația românilor din Bucovina s-a înrăutățit în toamna anului 1918 ,când Austro-Ungaria, practic, se prăbușise. Se vehicula teza anexării de către Habsburgi, ca o ultimă soluție de salvare, a Bucovinei la Galiția, în timp ce Ucraina ridica pretenții de stăpânire asupra provinciei românești și amenința cu intervenția armată.

Dă Click pe săgeată

Unirea Bucovinei cu România

Ion Nistor

În aceste condiții, din inițiativa lui Sextil Pușcariu, Iancu Flondor și Ion Nistor, la 14/27 octombrie 1918, a fost convocată o Adunare a reprezentanților populației românești din provincie. Aceasta a decis unirea Bucovinei cu teritoriile locuite de români din Austro-Ungaria, acum, practic, prăbușită. A fost ales un Comitet Executiv și un Consiliu Național. Lider politic a fost ales Iancu Flondor.

Unirea Bucovinei cu România (15/28 noiembrie 1918)

Dă Click pe săgeată

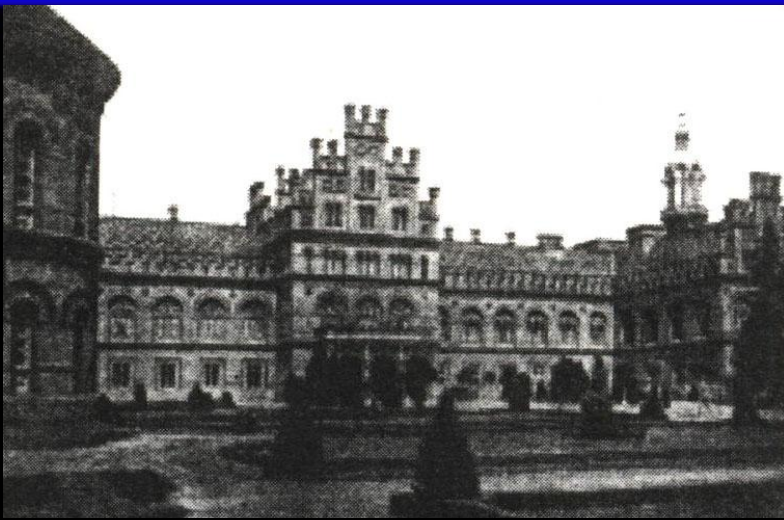
Hotărârea Adunării Naționale de la Cernăuți (14 / 27 octombrie 1918)

“1. Reprezentanții poporului din Bucovina, întruniți astăzi, în ziua de 27 octombrie 1918 în capitala Bucovinei, se declară, în puterea suveranității naționale, Constituantă a acestei țări românești.

2. Constituanta hotărăște unirea Bucovinei integrale cu celelalte țări românești într-un stat național independent și va purcede spre acest scop, în deplină solidaritate cu românii din Transilvania și Ungaria.”

Unirea Bucovinei cu România

Palatul metropolitan din Cernăuți

Populația românească din Bucovina și-a manifestat astfel, liberă de orice ingerință, voința de a se uni cu Țara. Intervenția trupelor ucrainiene l-a determinat însă pe Iancu Flondor să ceară sprijinul armatei române.

În atari împrejurări, a avut loc la Cernăuți, la 15/28 noiembrie 1918, *Congresul General al Bucovinei*, și anume, al reprezentanților românilor, polonezilor, germanilor, rutenilor. Românii constituiau marea majoritate a participanților. La propunerea lui Iancu Flondor, care a prezidat lucrările Congresului, s-a votat, cu o majoritate zdrobitoare, *“unirea necondiționată, pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare cu Regatul României”*. Reprezentanții celorlalte populații au recunoscut și acceptat hotărârea românilor.

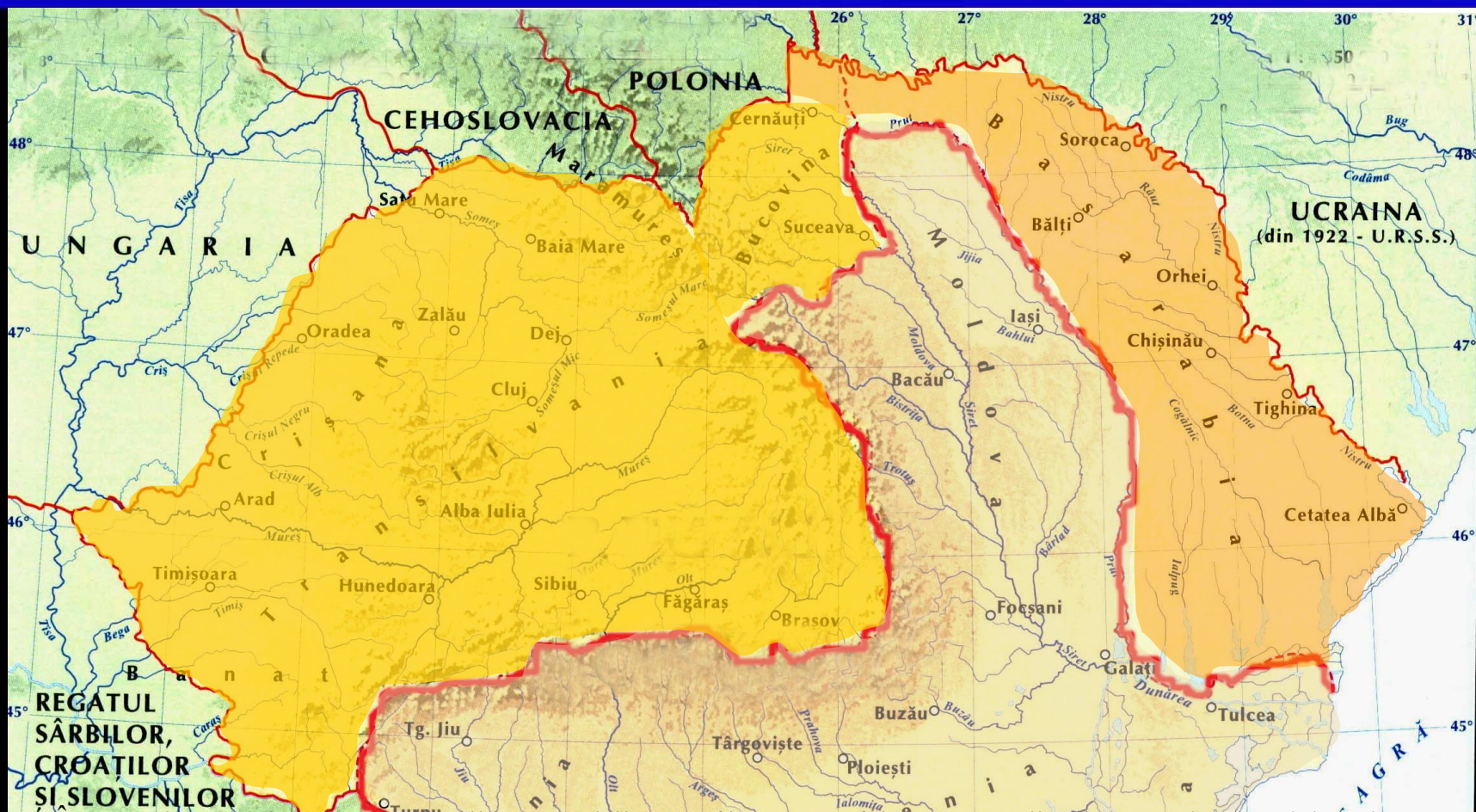
Declarația de Unire a Bucovinei cu România (15/28 noiembrie 1918)

**“Drept aceea noi, Congresul General al Bucovinei,
întropând suprema putere a țării și fiind învestiți singuri
cu putere legiuitoare, în numele suveranității naționale,
Hotărâm:**

**Unirea necondiționată și pe veci a Bucovinei, în vechile ei
hotare până la Ceremuș și Nistru, cu regatul României.”**

Unirea Transilvaniei cu România

În Transilvania, lupta pentru realizarea unirii cu patria-mamă a tîns să se radicalizeze o dată cu debutul primei conflagrații mondiale. Contactele cu cercurile oficiale de la București s-au intensificat, iar *Liga pentru unitatea politică a tuturor românilor* a desfășurat o vie activitate în sprijinul idealului național.

În același timp, s-a desfășurat în străinătate, pe diferite căi o vastă propagandă pentru susținerea cauzei unității tuturor românilor. La 8 aprilie 1918 a avut loc la Roma, *Congresul popoarelor asuprite din Imperiul Austro-Ungar*, iar la 3 octombrie 1918 s-a constituit la Paris *Consiliul Național al Unității Românești*.

Unirea Transilvaniei cu România

În toamna anului 1918, în condițiile prăbușirii structurilor puterii imperiale, s-a desfășurat în Transilvania un puternic proces revoluționar, cu colaborarea tuturor forțelor sociale reprezentând populația românească. Și-a reluat, astfel, activitatea Partidul Național Român. Comitetul său executiv reunit la Oradea a adoptat, la 29 septembrie/12 octombrie 1918, o declarație ce proclama “independența națiunii române” din cadrul dublei monarhii. În același timp, au fost reluate și intensificate contactele cu Partidul Social-Democrat.

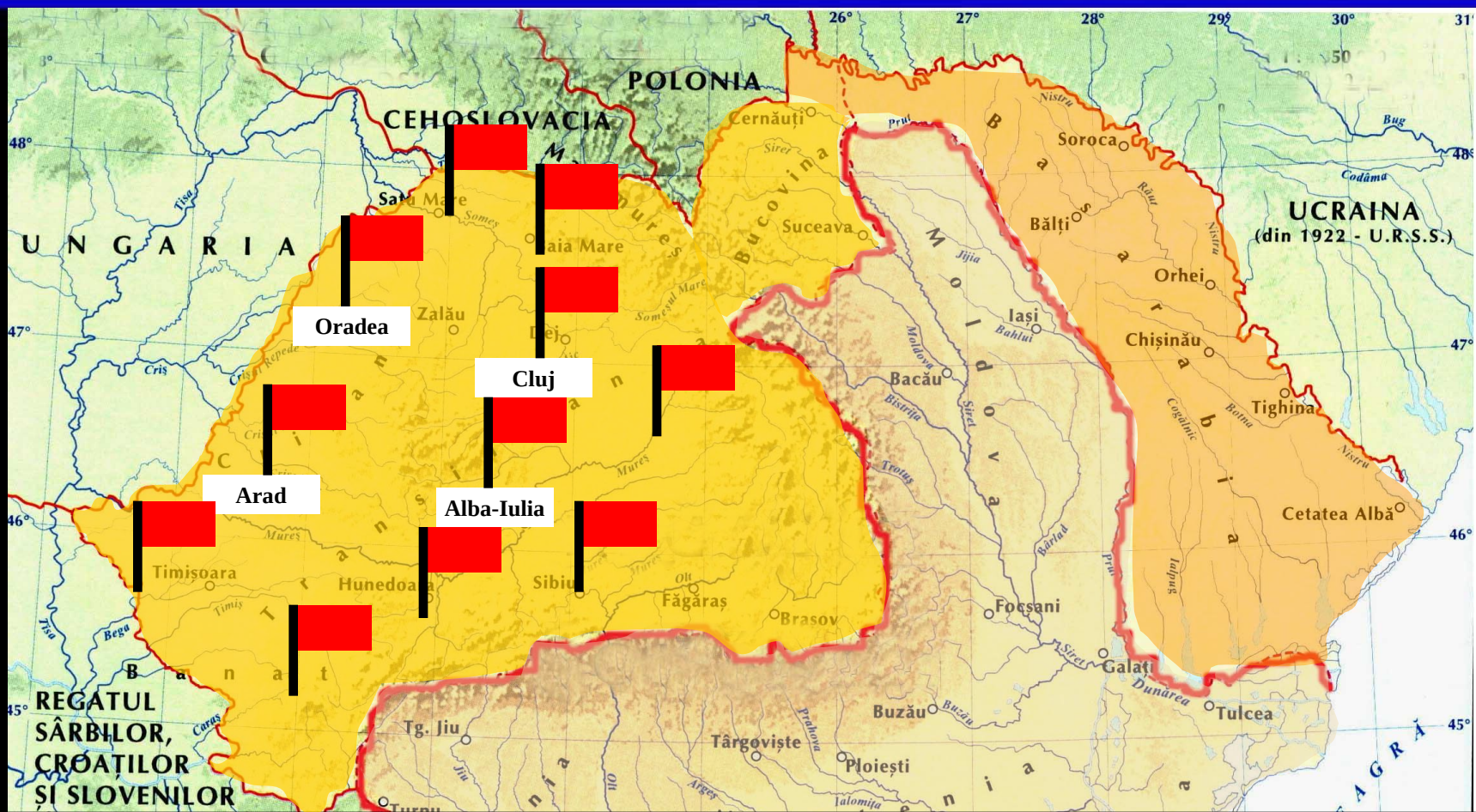
Unirea Transilvaniei cu România

La 3/16 octombrie 1918, împăratul Carol I a făcut o ultimă încercare de a salva monarhia aflată în plină dezagregare. El a lansat manifestul “*Către popoarele mele credincioase*”, în care propunea federalizarea Austro-Ungariei. Drept răspuns, deputatul român Alexandru Vaida-Voevod a citit în parlamentul maghiar *Declarația de independență* a populației românești din Transilvania. S-au desfășurat, de asemenea, numeroase acțiuni pentru pace, pentru respectarea drepturilor democratice, pentru realizarea unirii cu România.

Unirea Transilvaniei cu România

Treptat, puterea locală a fost preluată de *Consiliile românești*, denumite *Sfaturi*, care au dispus de sprijinul militar al populației românești prin intermediul *gărzilor românești*. Ele au organizat rezistența împotriva oricăror provocări ale fostelor autorități maghiare. La 30 octombrie/12 noiembrie 1918, s-a constituit *Consiliul Național Român Central* (C.N.R.C.) din care au făcut parte șase reprezentanți ai Partidului Național Român și șase ai Partidului Social Democrat. El a avut sediul la Arad și a devenit organul central al luptei românilor pentru unire.

Unirea Transilvaniei cu România

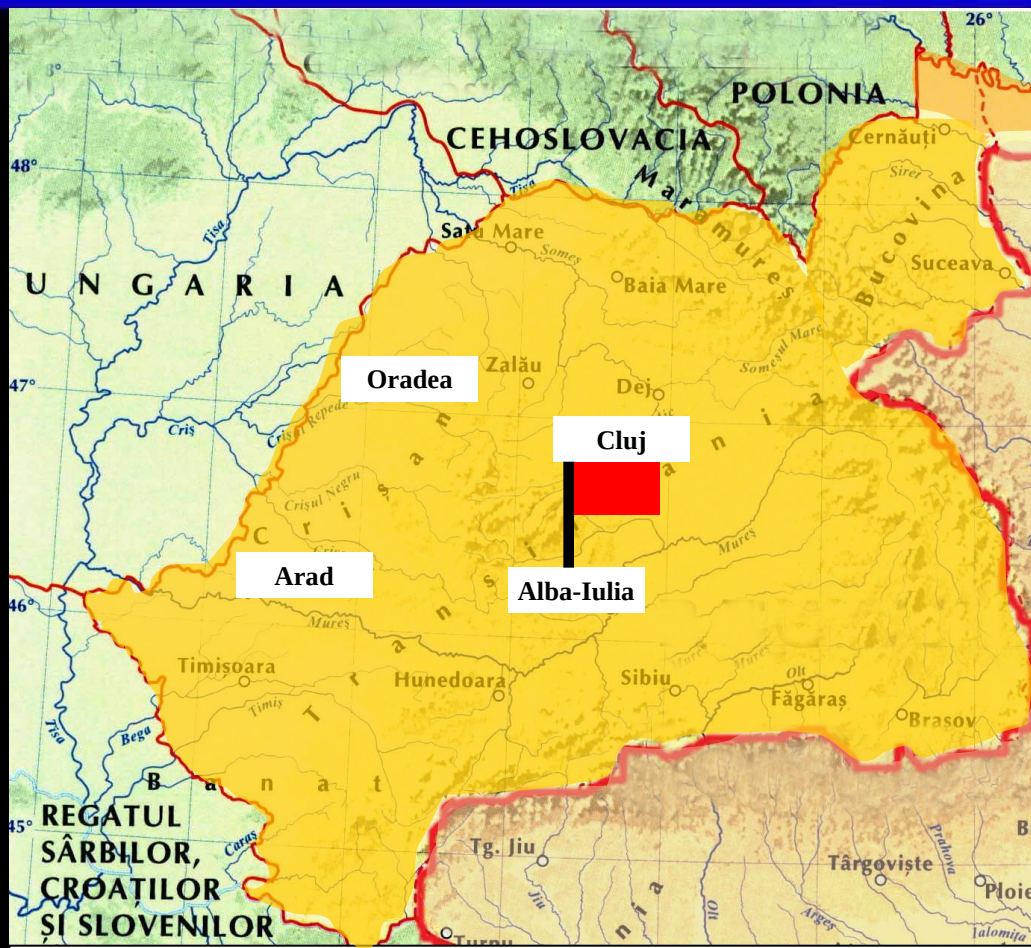

Ulterior, el a luat denumirea de *Marele Sfat al Națiunii din Transilvania și Ungaria*. La 9/22 nov. 1918, Consiliul Național Român Central a anunțat guvernul de la Budapesta că a preluat puterea deplină în Transilvania. Între 13-15 noiembrie 1918 au avut loc la Arad, tratative între reprezentanții Consiliului Național și cei ai guvernului Tisza. Ele au eșuat însă datorită poziției reticente a delegației conduse de Karolyi.

Trecându-se la preluarea puterii administrative și politice locale în Transilvania, s-a hotărât să se supună Aprobării populare documentele unității naționale în cadrul unei mari adunări, la Alba-Iulia.

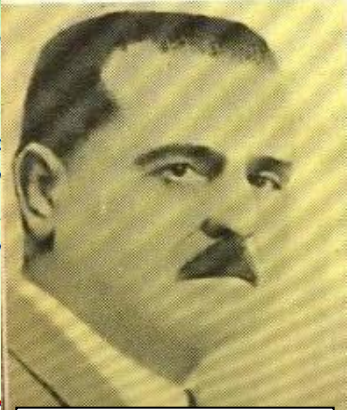
Unirea Transilvaniei cu România

Adunarea națională de la Alba-Iulia a avut loc la 18 noiembrie/1 DECEMBRIE 1918. Ea a reunit peste 1228 delegați aleși și peste 100.000 oameni veniți din toate colțurile Transilvaniei pentru a consfinți, în mod liber de orice constrângere, hotărârea de unire cu patria-mamă.

Unirea Transilvaniei cu România

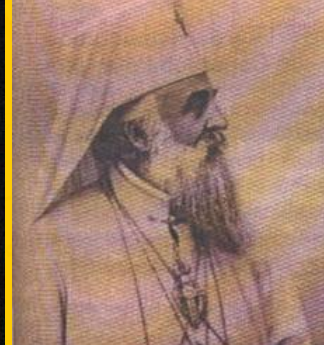

Vasile Goldiș

6. Intrarea în sala Unirii din Alba Iulia

Alba-Iulia

Mitropolitul ortodox
Miron Cristea

Adunarea a fost deschisă de Gheorghe Pop de Băsești. Într-o atmosferă de puternic entuziasm, prin glasul lui Vasile Goldiș, Marea Adunare Națională a proclamat unirea “acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România”. Rezoluția Unirii prevedea înfăptuirea uni regim democratic în România.

*Rezoluțiunea
Adunării Naționale de la Alba-Iulia
din 18 Iunie și 14 Decembrie 1918*

[illegible]

Sub prelo: Pateantia vasa et testudines, cum insculptis autem micis parvis, in piceis, hic insculptis, et Constabulariis, et alij, et bene videtur
 In legatione, et in angustis, et in piceis, fundum, et hic, et alij, et bene videtur.

Dopo la lettura della lettera si fece un breve discorso di benedizione. Poi si cantò il Te Deum e si concluse con l'Inno alla Vergine.

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

...analele pe care le-am scris în 1848-49, în care am vorbit despre libertate, despre drepturi, despre...

[illegible]

...parte p[ro]movera[m] et ex parte d[i]scriminare, ut de alia parte m[u]ltas res amittant.

Unica. Potematically de expressed, deontic sale ca. Comenat. de

...si lea de la ...
...si lea de la ...
...si lea de la ...

Cominciò a parlare in tedesco. «Una salute perfetta per lei. Benvenuta, signora, da quel popolo meraviglioso. Sento che...

[illegible]

medicini. A medicina in genere non si inclina in niente, ma per via d'alcuni buoni uomini, come per via d'alcuni cattivi, si inclina in una parte o nell'altra.

pentru înfruntarea ideologiei nostră, mărind, pentru libertatea și unitatea națiunii noastre, luptarea. Pășionale din cuceririle, mustrările și calmările noastre, tuturor, tuturor, tuturor.

impetoria a nati claustrum proprium de multo duxerit contra iustos, cui usque civilis officium ad officium barbarum.

[illegible]

ni. *... in ordine a quanto la mia se sia nei limiti designati per essere le. alla necessaria in intera.*
M. P. P.

St. Laurentin B. v. 1781

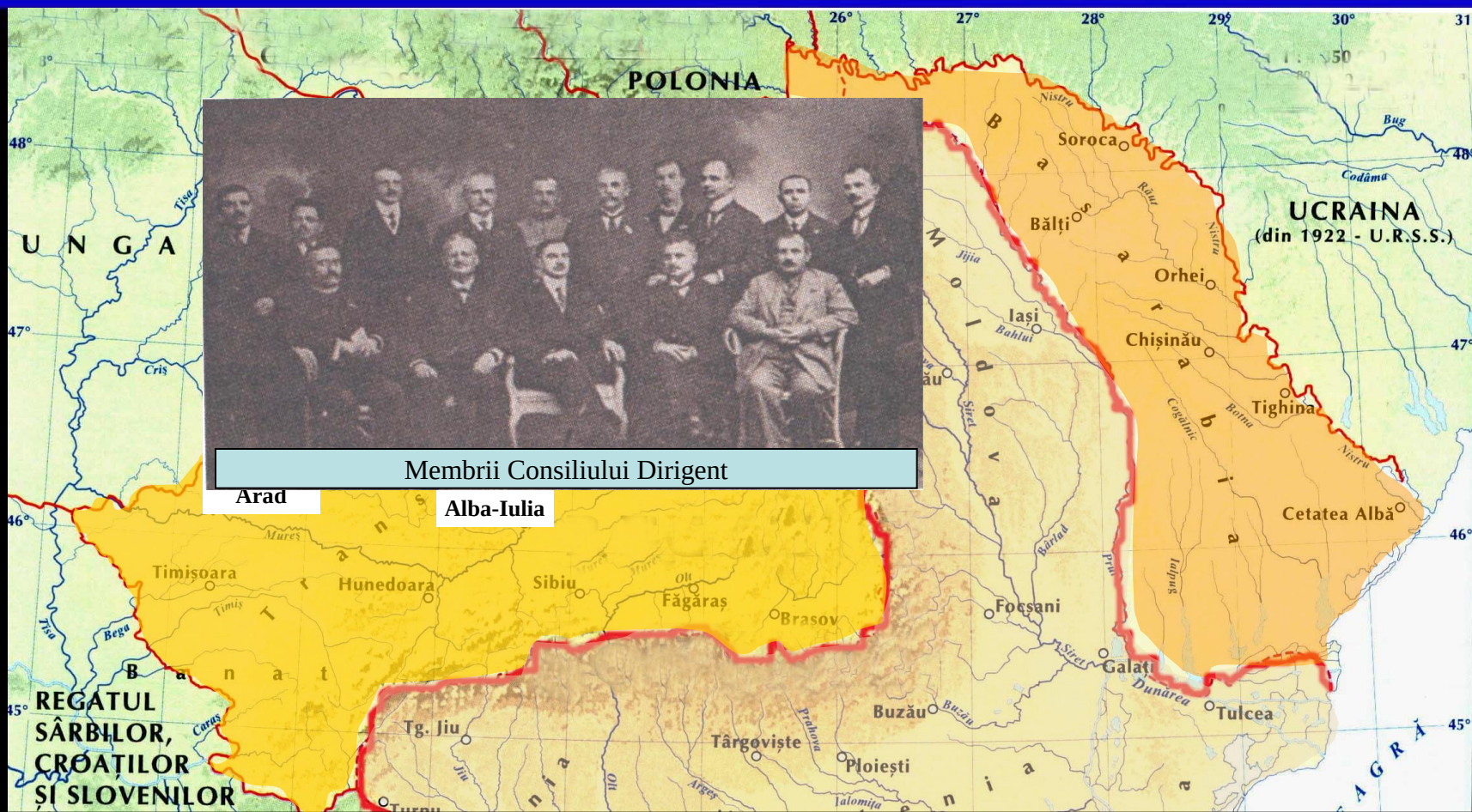
Laurențiu Vama
Adm. al Abnării Abnării

Rezoluția Adunării Naționale de la Alba-Iulia (1 DECEMBRIE 1918)

“I. Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 1 Decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.”

Unirea Transilvaniei cu România

Membrii Consiliului Dirigent

A doua zi s-au ales organele provizorii ale puterii de stat, și anume, Marele Sfat Național care a jucat rol de for legislativ, condus de Gheorghe Pop de Băsești, și Consiliul Dirigent, prezidat de Iuliu Maniu și format din 15 membri.

Actul de la Alba-Iulia a consacrat, prin votul maselor, înfăptuirea Marii Uniri.

Unirea Transilvaniei cu România (18 noiembrie/ 1 Decembrie 1918)

Statul național unitar român în perioada interbelică

ROMÂNIA DUPĂ REALIZAREA MARI UNIRI DIN 1918

Dă Click pe săgeată

Harta administrativă a României în perioada interbelică

Bibliografie:

Bălan Angela, Ioniță Ovidiu, **Atlas școlar de istorie universală**, Editura Didactică și Pedagogică, 2003, p.50.

Dumitrescu Nicoleta, Manea Mihai..., **Istoria românilor. Manual pentru clasa a XII-a**, Editura Humanitas, 2000.

Platon Gh., **Istoria modernă a României**, Editura Didactică și Pedagogică, 1985, pp.486-500.

Sorin Mitu (coordonator), **Istorie. Manual pentru clasa a XII-a**, Editura Sigma, 1999, p. 89 (harta).